

* ראיון עם מאירה ברנע-גולדברג, לרגל יציאת ספר חדש שלה לבני נוער

בקצרה

השקה לספר "מלחמת האותיות"

אירוע השקה לספר הילדים "מלחמת האותיות" מאת רוביק רוזנטל (איורים: יניב טורם) ייערך ביום שני הבא (15 במאי) בשעה 17:30 בבית אריאלה בתל אביב. באירוע יספר רוזנטל על מילים ואתיות כשפה העברית ורואי בן זאב יקריא קטעים מתוך הספר.

"המשתה", פסטיבל ספרות ואוכל

"המשתה", פסטיבל ספרות ואוכל, ייערך במשכנתו שאננים בירושלים בין 16 ל-19 במאי. במהלך הפסטיבל ייערכו אירועים בהשתתפות סופרים, משרי, אנשי קולנוע, שחקנים, מוסיקאים, אמנים חוקרים, והם ילוו בטיעומים של אוכל ואלי כדור. בין המשתתפים: מאיר שלו, סיון בסקין, דרור משעני, דרור בורשטיין, שי אביב, גלעד כהנא, נגה שרייר ואחרים.

הוכרו הזוכים בפס.ס. זהה

מכללת לוינסקי לחינוך תעניק את פרס ס.פ.ס.ס. (יורה ועל) 2017 אלף שקלים לפרופ' אביב ליפקס, על ספרו "מזרח שבת על עגנון", ולר"ד רחל אלבק-גרדון, על ספרה "השלישי" שיאפשר מחקר מונוגרפי על עבודתו של יואל הופמן. ועדת הפרס מגמה השנה את השופטים: פרופ' אילנה אלקרי-להמן, ר"ד ענת יוסמן, פרופ' מירון איזקסון, ר"ד עורד מנדרה-לוי ופרופ' זוהר שמיר. במעמד טקס הפרס, שיריקים ביום חמישי (11.5), וישק גם הספר "ליל חולות" מאת שהם סמיט, המאגר שישה סיפורים מחייו של ילד ארץ-ישראלי בן רמותו של ס. יורה.

אירוע מחווה לעמוס קינן בצוותא

אירוע מחווה לעמוס קינן, לציון יום הולדתו ה-90, ייערך בצוותא בתל אביב ביום שישי הבא (12 במאי) בשעה 12:00. באירוע יוקראו שירים, סאטירות, קטעים ממחזות ומכתבים אישיים של קינן, שהלך לעולמו בשנת 2009, וכן יוקראו סרט ורוקומנטרי קצר. באירוע ישתתפו רונה קינן, שלומציון קינן, רובל גליקמן, דרור קרו, רביר בנדק, אולה שורשלקטר, ישראל גוריון, בועז בנאי, נועם בנאי ואחרים.

צילום: תחומים יחיד

הכל בראש שלה

"אני יכולה להיות במשך שעות באירועי חתימה על ספרים בני שאף אחד יגיע. צריך לעבוד בזה, להסתובב. היום השיווק הוא דינמי, אם סופר רוצה להצליח הוא צריך לקבוע הרצאות, חוגי בית, ימי חתימות. גם אם חלקם יהיו נישלון, זה חלק מהתהליך"

מאירה ברנע-גולדברג מילאה שלל תפקידים ברשת "צומת ספרים", נחשבת לאושיית פייסבוק ומתפקדת גם כמנטורית להורים • ועוד לא דיברנו על כתיבה ספרותית • ראיון לרגל צאת הספר "כראמל: הנקמה", בסידרת הנוער פרי עטה

סל מרמזי

עבור הסופרת והעורכת מאירה ברנע-גולדברג (38) הכתיבה היא הכרח קיומי. כשאנחנו משוחחות היא מתארת כאבים פיזיים של ממש בימים שבהם נכוצ מנגה לספק את הוצאת השנה את מה שעובר עליה, למשל כשהיא בחו"ל, בין שדרך כתיבת ספרים, הגיגים ברף הפייסבוק הפעיל מאוד שלה, הורעות הטקסט או האירויים הריבים שהיא מקבלת מקוראים או מהורים. "יש לי בראש בראש", היא מספרת, "לא מעט אנשים מתלוננים שאני חופרת על שטויות וכותבת יותר מדי, אבל אני חיבת להוציא את זה, זה חוק ממני. כאוב לי בראש כשאני לא כותבת: כאוב מרמזי, העין שלי מתחילה לקפץ. אם אני לא כותבת אני אמת". כואת היא ברנע-גולדברג: דרמטית, אנרגטית, אחוזת תודות. היא מרברת מה, נטולת זימרות, לא סורחת לתוך זק תרמית ספרותית מרוחקת ומגומקת. לאחורנה ראה אור "כראמל: הנקמה" (ראשי תיבות של ספרה הראשון, "כמה רחוק את מוכנה ללכת"), הספר השני בסידרת הנוער שלה, שבמרכזו מעלילה של שלושת האחים לבית גרודם, שהורים נהרגו בתאונה. כתיבת ספרים העשיר והאקסצנטרי היה טרד בעסקיו הבינלאומיים, הוא ביקש מטכנת הבית הנאמנה שלו לגרל אותם.

הספר הראשון בסידרה נפתח כשה שלושה מקבלים מורם בירושה שלוש טבעות קסמות. בעוד האח הבכור והניקסיסט אילאל בוחר בטבעת העושר, אשר הופכת אותו לבעליה של טירת פאר, והאח האמצעי והשובב גול בוחר בטבעת העשייה, שמקנה לו את מפעליו של הודו, רובי הקטן והרגיש וזכה בטבעת ללא שם ובתחיל שמממן ומטריד בשמו כראמל, החתול בן 300? אינו סתם חתול: באומותו היכולת לקריאת

מחשבות ושאר סגולות קיצוניות. כשה שלושה נחשפים למנהלת משק הבית המרשעת של הטירה ולבתה היפה, סגרתו של החתול באת לעוהתם. הספר הראשון מכר יותר מ-20 אלף עותקים, ואילו החרש נכנס לרשימת רבי המכר כבר בשבוע הראשון לצאתו. כשהיא מושפעת עמוקות מרואלר דאל, על דמויותיו המרשעות הנפלאות, ובאווירה ריקנסית אירופית של סיפורי אגדות, הצליחה ברנע-גולדברג לכתוב ספר שדוף העורה שאינו נטוע בישראליות, מצליח להעביר תחושה של שובבות מקומית, עכשווית ומשעשעת. כשברנע-גולדברג נשאלת על הבחירה שלא למקם את עליילת "כראמל" בחווה עתיד הממארפונים והמחשבים, היא משיבה: "כראמל נתתי רחוק לנפש הילדית שלי ולרוח השטות שטבעה בי. אני חושבת כל הזמן על הקוראים הילדים שלי ועל מה שיעניין ויצחק אותם, יחד עם הרצון לאתגר אותם, ולכן לא מיקמתי את העלילה בישראל או במקום ספציפי. רציתי שתהיה טירה בספר ובשראל, מה לעשות, אין יותר מדי טירות".

"קטיכות לא ישברו אותי"

14 שנותיה בצומת ספרים ושלת התפקידים שמילאה שם בתחום הניהול, ההדרכה, השיווק ושירות הקולות סריפקו לברנע-גולדברג ידע ומטיבציה לעזור לסופרים בתהליך יציאת ספרם לאור, לעיתים גם בתהליך הייצור, ההרפסה וההפקה. "אין לי פאסון", היא מצהירה, "אני יכולה להיות במשך שעות באירועי חתימה על ספרים בלי שאף אחד יגיע. צריך לעבוד בזה, להסתובב. היום השיווק הוא דינמי. אם סופר רוצה להצליח הוא צריך לקבוע הרצאות, חוגי בית, ימי חתימות. גם אם חלקם יהיו נישלון, זה חלק מהתהליך. ספר שהוא לא תקשורתי צריך גם והמון קשרים

כרי להצליח. שנים חשבתי שאני לא מספיק טובה, וברגע שהגעתי למסקנה שלא אכפת לי מה אנשים יחשבו עלי, אלא רק מקהל הקוראים שלי, החיים שלי נהיו טובים יותר. "אם יקטלו אותי באחד העיתונים, זה לא מה שישבור אותי", היא אומרת, "שנים בו לי בתעשייה כי עברתי בצור מת ספרים, וחשבו שהצלחתי רק בגלל הקשרים שבנתי ולא כי אני טובה. לא נתפסתי כסופרת אמיתית, אלא כמשיה שרק יודעת לשווק את עצמה טוב. האם 40 סטטוסים ביום היו עוורים לספר לא טוב להצליח? אני כן ספק. ברנע שבנתי שאני לא שייכת לאף חבורה ספרותית, אני לא מעתיקה מאף אחד ולא נגבתי מאף אחד, הכל בסדר". החשיפה הפומבית והמרוחק הכמעט לא קיים בין חיה האישיים לבין הספרות שהיא כותבת בשש השנים האחרות נת הפכו להיות מוהים עימה. בספרה "כמה רחוק את מוכנה ללכת" (2011) היא גוללה בטון המוריסט את טיפוליה הפרויות שעוברת ומתה נטולת השם בניסיון להיכנס להריון במשך חמש שנים. ב"משתה ודרומה" (2015) סיפקה תמונות אנתגניות ומשבריות של חיי משפחה בישראל, לאחד שאתה הרימויות שלה שבנה אוטיסט.

לשני הספרים ברנע-גולדברג הכניסה את חיה. לטענתה, היא לא יכולה כותבת באתר "מאקא" טור בעילום שם במשך שנתיים, ובו חלקת את הזוויתיות כאם לילד אוטיסט. באופן מפתיע, את כותבת הריבה על אבישי בפייסבוק בדרומה רב. "זאת הדרך שלי להתמודד עם זה. בצורה המוריסטית. אם אבישי לא היה נולד, לא נראה לי שהייתי סופרת. האיטוס שלו שינה אותי בצורה דרסית, אך הילד הזה לימד אותי מה הם החיים באמת".

